Ε. Ερμηνεία του άρθρου 24

7) Έχει το άρθρο 24 ως συνέπεια την επιβολή της δεσμευτικής υποχρέωσης σε κάθε επιβάτη που επιδιώκει να λάβει την αποζημίωση του άρθρου 19 του κανονισμού να υποβάλει παράπονο εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία η υπηρεσία παρασχέθηκε ή θα έπρεπε να έχει παρασχεθεί;

ΣΤ. Ερμηνεία του άρθρου 25

8) Περιορίζεται η αρμοδιότητα του αρμόδιου εθνικού οργάνου, το οποίο είναι υπεύθυνο για την επιβολή του κανονισμού, στα δρομολόγια τα οποία περιλαμβάνουν τους λιμένες που αναφέρονται στο άρθρο 25 του κανονισμού ή μπορεί να επεκταθεί και σε δρομολόγιο επιστροφής από τον λιμένα άλλου κράτους μέλους προς το κράτος του αρμόδιου εθνικού οργάνου;

Ζ. Κύρος της απόφασης και των ανακοινώσεων

9) α) Ποιες αρχές και κανόνες του δικαίου της Ένωσης πρέπει να εφαρμόσει το αιτούν δικαστήριο κατά την εκτίμηση του κύρους της απόφασης και/ή των ανακοινώσεων του εθνικού φορέα επιβολής της νομοθεσίας υπό το πρίσμα των άρθρων 16, 17, 20 και/ή 47 του Χάρτη ([2]) και/ή των αρχών της αναλογικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχείρισης;

β) Το κριτήριο της έλλειψης εύλογου χαρακτήρα που πρέπει να εφαρμοστεί από το εθνικό δικαστήριο είναι το κριτήριο της πρόδηλης πλάνης;

Η. Κύρος του κανονισμού 1177/2010

Το ερώτημα αυτό θα ανακύψει μόνον ανάλογα με τις απαντήσεις στα προηγούμενα ερωτήματα.

10) Είναι έγκυρος ο κανονισμός 1177/2010 στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης, λαμβανομένων ιδίως υπόψη:

α) των άρθρων 16, 17 και 20 του Χάρτη;

β) του γεγονότος ότι οι αερομεταφορείς δεν υποχρεούνται να καταβάλουν αποζημίωση εάν ενημερώσουν τον επιβάτη αεροσκάφους για την ακύρωση τουλάχιστον δύο εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ώρα αναχώρησης (άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ ' , σημείο i, του κανονισμού 261/2004 ([3]));

γ) των αρχών της αναλογικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχείρισης;

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) 1177/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για τα δικαιώματα των επιβατών στις θαλάσσιες και εσωτερικές πλωτές μεταφορές και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 (ΕΕ 2010, L 334, σ. 1).
([2]) Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2012, C 326, σ. 391).
([3]) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 30 Ιουλίου 2019 — X κατά Kuoni Travel Ltd

(Υπόθεση C-578/19)

(2019/C 328/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: X

Αναιρεσίβλητη: Kuoni Travel Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή πλημμελούς εκπλήρωσης των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη σύμβαση μεταξύ διοργανωτή ή εμπόρου λιανικής με καταναλωτή η οποία έχει ως αντικείμενο την παροχή πακέτου οργανωμένων διακοπών, επί της οποίας εφαρμόζεται η οδηγία 90/314/ΕΟΚ ([1]) του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 1990, για τα οργανωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις, και εφόσον η μη εκτέλεση ή η πλημμελής εκπλήρωση αυτών οφείλεται στις ενέργειες υπαλλήλου ξενοδοχειακής επιχείρησης, η οποία παρέχει τις εν λόγω συμβατικές υπηρεσίες:

   α) δύναται να εφαρμοστεί η εξαίρεση που προβλέπεται στη δεύτερη περίπτωση του άρθρου 5, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως,

   β) βάσει ποιων κριτηρίων καλείται το εθνικό δικαστήριο να εκτιμήσει εάν συντρέχει τέτοια περίπτωση;

2) Σε περίπτωση σύναψης σύμβασης μεταξύ διοργανωτή ή εμπόρου λιανικής με καταναλωτή η οποία έχει ως αντικείμενο την παροχή πακέτου οργανωμένων διακοπών, επί της οποίας εφαρμόζεται η οδηγία 90/314/ΕΟΚ, και σε περίπτωση παροχής των εν λόγω συμβατικών υπηρεσιών από ξενοδοχειακή επιχείρηση, δύναται να θεωρηθεί ο υπάλληλος ξενοδοχειακής επιχείρησης «πάροχος υπηρεσιών», στο πλαίσιο εφαρμογής της εξαιρέσεως που προβλέπεται από το άρθρο 5, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο της εν λόγω οδηγίας;»

([1]) ΕΕ 1990, L 158, σ. 59.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 30 Ιουλίου 2019 — R (κατόπιν αναιρέσεως της Association of Independent Meat Suppliers κ.λπ.) κατά The Food Standards Agency

(Υπόθεση C-579/19)

(2019/C 328/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσες: R (κατόπιν αναιρέσεως της Association of Independent Meat Suppliers κ.λπ.)

Αναιρεσίβλητη: The Food Standards Agency

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αντίκειται στους κανονισμούς (ΕΚ) 854[/2004] ([1]) και 882[/2004] ([2]) διαδικασία κατά την οποία βάσει του άρθρου 9 του Food Safety Act 1990 (νόμου περί ασφάλειας των τροφίμων του 1990) ο Justice of the Peace (ειρηνοδίκης) αποφασίζει επί της ουσίας, έχοντας λάβει υπόψη τις εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης κάθε πλευράς, εάν ένα σφάγιο πληροί τις απαιτήσεις ασφάλειας των τροφίμων;